

בֵּית חוֹיֵה־עֵבֶען דַּעַר סִיֵּת חוֹיֵי דַעַת אַרְוֹן הַקָּדֹשׁ וַיִּוֹרֵד פְּחֻגְעַנְדֵּנוּ גַעֲבַעְטַעֲטַט:
 וַיְהִי בְנִסְעֵה הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוֹבֵמָה יִי וַיִּפְצֹו אֵיבִיקָה וַיִּגְסֹו
 מִשְׁנַגְיָאִיקָה מִפְּנֵיָהּ: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תּוֹרָה וְדַבֵּר יִי מִיִּרוּשָׁלַם:
 בְּרוּךְ שְׁנַתָּן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ:

חסלה ומשערי ליון לאמר בשעת הולאת סִיֵּת.

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן אָרְךָ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֶמֶת:
 נִצַּר חֶסֶד לְאֵלִפִים נִשְׂא עוֹן וּפְשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְהָה: ג"פ.
 רַבּוֹן הַעוֹלָם מֵלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה וְהַפֶּק רַצוֹנֵנוּ וְתַדְלָנוּ שְׂאֲלַתְנוּ
 וְמַחֵל עַל כְּלַעוֹנוֹתֵינוּ וְעַל כְּלַעוֹנוֹת אַנְשֵׁי בְתֵינּוּ מַחִילָה בְּחֶסֶד מַחִילָה
 בְּרַחֲמִים וְשִׁהַרְנוּ מַחֲטָאֵינוּ וּמַעֲוֹנוֹתֵינוּ וּמַפְשְׁעֵינוּ. וְזַכְּרָנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב
 לְפָנֶיךָ וּפְקֻדָּתְנוּ בְּפַקְדוֹת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים וְזַכְּרָנוּ לְחַיִּים אַרְוִיכִים וְטוֹבִים
 וְלִשְׁלוֹם וּפְרֻנְסָה וְכַלְפָּלָה וְתַדְלָנוּ לְחֶם לְאֶכּוֹל וּבְגָד לְלְבוֹשׁ וְעֵשֶׂר
 וְכַבּוֹד וְאָדָּךְ יָמִים לַחַיּוֹת בְּתוֹרָתְךָ וּלְקַיָּם מִצְוֹתֶיךָ וּשְׂכָל וּבִינָה לְהַבִּין
 וְלִשְׁפִיל עַמְּקֵי סוּדוֹתֶיךָ. וּשְׁלַח רְפוּאָה לְכָל מַכְאוּבֵינוּ וְתַבְרֵךְ אֶת־כָּל
 מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ וְתַגְזוֹר עָלֵינוּ גְזָרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת וְתַבְטֵל
 מֵעָלֵינוּ כְּלַגְזוֹרוֹת קָשׁוֹת. וְתַטֶּה לֵב הַמַּלְכוֹת יוֹעֲצִיהָ וְשִׁרְיָהּ עָלֵינוּ
 לְטוֹבָה. אָמֵן וְכוּ יְהִי רַצוֹן:

יְהִי לְרַצוֹן אֱמֶרְרֵפִי וְהַגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יִי צוּרִי וְהֵאֱלִי:

וְאֵנִי תַפְלֵת־יְלֵךְ יִי עַת רַצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב־חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בְּאֶמֶת יְשׁוּעָה: ג"פ.
 דיח פְּרוֹיטֵן יִמְגַעַן דִּיעוּעַ: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם.

רבון. הערר דער וועלט, ערפֿילֿזע חונדערע ביטטן לונק גוטען, ווילןֿפֿהרע חונד, געוועהרע חונד חונדערען ווחונס, פֿערלייֿהע מוֿלע חונדערע ינדען חונד מוֿלע ינדען חונדערער מֿאָגעהערֿיגען פֿתוֿן גמֿדע חונד ערבֿמראען, רייניגע חונד פֿתן חונדערען פֿערגעהוכגען, ינדען חונד וויססענשאַפטען, געדענקע חונדער לוי חיינען גליקֿליכען חונד געוועהרע חונד הייל חונד ערבֿמראען, געדענקע חונדער לוי חיינען גליקֿליכען חונד חֿאָנגען לעבען, לוי פֿריעדען, ערבֿהרונג חונד ערהֿמלֿטונג, גיב חונד ברחֿט לוי ספֿיינע, געוועחנד לוי בעקֿוֿיידונג, רייכטום, עהרע חונד חֿאָנגען לעבען, חונס חין דיינערע לעהרע לוי פֿערטען חונד מיהרע געבֿהטע לוי ערפֿילֿזען, פֿערטעננד חונד חייניכֿט, מיהרע טיעפֿען געדחנקען לוי בעגרייפֿען חונד לוי ערפֿהססען, ינדע היילונג מוֿלען חונדערען יִי דען, יעגען מוֿלע חונדער הענדעווערק, בעסטייווע פֿיר חונד גליקֿ, הייל חונד טרומט, המוֿטע מוֿלע: בְּמוֹע פֿתן חונד פֿערן, כייגע דח: הערן דער רעגֿיערונג, דער רחֿטגעבער חונד פֿירטען לוי חונדערען בעטען, מוֿטען, ח: יִיחֿ דיין ווילנע!
 יהִי וְחֻגְעַן לונק וְחֻגְעַתֿמֿוֿלען יִין דיח וְחֻרֿטע חיינען חונדערען חונד דח: יִינגען חיינען הערלענע: פֿער דיר, עוויגער, חִיין פֿעלז חונד חִיין ערוֿמער!
 היערותֿל ווירד ואני חפֿלתי דרייחמולֿ גענוגט.

In Frankfurt am Main und vielen Gemeinden wird weder גרד שמה
noch גרדו וישראל gebetet, sondern der Vorbeter beginnt mit גרדו וישראל.

גרד שמה גרדו עלמא גרדו בתרד ואתרד. יהא רעותה עם עמך
וישראל לעלם. ופירקו ימינה אחוה לעמך בבית מקדשך ולאמטויה
לנא מטוב נהודך ולקבל צלותנא ברחמין. יהא רעוא קדמך דתוריד לן
חיו בטיבותא. ולהוא אנא פקידא בגו צדיקיא למרחם עלי ולמנטר יתי
ות כלדי לי ודי לעמך ישראל. אנת הואן לקלא ומפרנס לקלא. אנת
הוא שליט על כללא. אנת הוא דשליט על מלכיא ומלכותא דרלך היא.
אנא עבדא דקדשא גרדו הוא דמנדנא קמה ומקטא דיקר אורינתה
בכלעדו ועדו. לא על אנש רחצנא. ולא על בר-אלהין סמכנא.
אלא באלהא דשמיא. והוא אלהא קשט. ואורינתה קשט. ונביאוחי
קשט. ומסגא למעבד טבון וקשט. בה אנא רחין. ולשמה קדישא
יקירא אנא אמר תושבחו. יהא רעוא קדמך דתפמח לבי באורייתא
ותשלים משאליו דלבי. ולבא דכלעמך ישראל. לטב ולחיו ולשלם:

(סעו לחור בקול רם) שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

אחד אלהינו גדול אדוננו קדוש (ונורא) שמו:

Der Vorbeter, die Thorarolle vor sich haltend, spricht:

גדלו ליי אחי. ונרוממה שמו יחדו:

Die Gemeinde antwortet:

לה יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד פריכל
בשמים ובארץ לה יי הממלכה והמתגשא לכל לראש:
רוממו יי אלהינו והשתחוו להרם רגליו קדוש הוא:
רוממו יי אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יי אלהינו:

Während der Vorbeter die Thora zum Vortablepult bringt, spricht
die Gemeinde:

על הכל יתגדל ויתקדש וישתבח ויתפאר ויתרומם
ויתגשא: שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך
הוא: בעולמות שברא העולם הזה והעולם הבא:
ברצונו וברצון יראיו וברצון כלבית ישראל: צד

הַעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל־הַבְּרִיּוֹת אֵלֹהֵי כָּל־הַנְּפֹשׁוֹת: הַיּוֹשֵׁב
 בְּמִרְחְבֵי מְרוֹם הַשָּׁמַיִם בְּשֵׁמִי שְׁמִי קָדָם: קִדְּשָׁתוֹ
 עַל הַחַיִּים וְקִדְּשָׁתוֹ עַל כִּסֵּא הַכְּבוֹד: וּבָבֶן יִתְקַדֵּשׁ
 שִׁמְךָ בְּנֵי יי אֱלֹהֵינוּ לְעֵינֵי כָל־חַי: וְנֹאמֵר לְפָנָיו שִׁיר
 חֲדָשׁ בְּכַתוּב: שִׁירוּ לֵאלֹהִים זִמְרוּ שְׁמוֹ סִלוּ לְרוֹכֵב
 בְּעָרְבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעֲלוּ לְפָנָיו: וְנִרְאֶהוּ עֵין בְּעֵין בְּשׁוֹבוֹ
 אֶל נֹהוּ בְּכַתוּב: כִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוֹב יי צִיּוֹן:
 וְנֹאמֵר וְנִגְלָה כְּבוֹד יי וְרֵאוּ כָּל־בָּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִי יי דִּבֶּר:

אֵב הַרְחֵמִים הוּא יִרְחֵם עִם עַמּוּסִים וְזִכּוֹר בְּרִית
 אֲתָנִים וְיִצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשָּׁעוֹת הַרְעוֹת וְיַגְעֵר
 בַּיָּצָר הַרַע מִן הַנְּשׂוּאִים וְיַחֵן אוֹתָנוּ לְפַלִּיטַת עוֹלָמִים
 וְיִמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יִשְׁעָה וְרַחֲמִים:

Die Chora wird auf das Vortlesepult gelegt und aufgerollt, worauf der
 Vorbeter den Kohen zur Vorlesung aufruft, indem er spricht:

וַיַּעֲזוֹר וַיִּגֵן וַיִּזְשִׁיעַ לְכָל הַחַוְסִים בּוֹ וְנֹאמֵר אָמֵן:
 הַכֹּל הָבֵנו גְּדֹל לֵאלֹהֵינוּ וְתָנוּ כְּבוֹד לַתּוֹרָה כַּהֵן קָרֵב.
 יַעֲמוּד (פלוני בר פלוני הכהן): בְּרוּךְ שְׁנַתָּן תּוֹרָה לְעַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל בְּקִדְּשָׁתוֹ: תּוֹרַת יי תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ עֲדוּת
 יי נֶאֱמָנָה מַחְבִּימַת פְּתִי: פְּקוּדֵי יי יִשְׂרָאֵל מְשֻׁמָּד
 לֵב מִצּוֹת יי בְּרָה מְאִירַת עֵינָיִם: יי עוֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן יי
 יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: הָאֵל תָּמִים דִּרְכוֹ אֲמַרַת יי
 צְרוּפָה מִגֵּן הוּא לְכָל הַחַוְסִים בּוֹ:

Die Gemeinde antwortet:

וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּיי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם חַיִּים:

בְּחֵר-בְּרִכָּה חִיבֵעַר דִּימ סַסר תּוֹרָה.

Vor der Vorlesung aus der Thora spricht der Aufgerufene:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבַרֵךְ:

©em. בָּרוּךְ יְיָ הַמְּבַרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

Der Aufgerufene wiederholt dies und fährt dann fort:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר
בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, וַנִּתְּנָלְנוּ אֶת-תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
גוֹתֵן הַתּוֹרָה:

נח5-ברכה חיבער דים ססר תורה.

Nach dem betreffenden Abschnitt der Vorlesung spricht der Aufgerufene:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר
לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת, וְחַי עוֹלָם נִמְעַ בְּתוֹכֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
גוֹתֵן הַתּוֹרָה:

וקולעים נסח למסן הו' פקד את שרה נפלת וירא

וַיְהִי פָקֵד אֶת-שָׂרָה כַּאֲשֶׁר אָמַר וַיַּעַשׂ יְהוָה לְשָׂרָה
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר: וַתְּהִי וַתֵּלֶד שָׂרָה לְאַבְרָהָם בֶּן לְזִקְנָיו
לְמוֹעֵד אֲשֶׁר-דִּבֶּר אֵתוֹ אֱלֹהִים: וַיִּקְרָא אַבְרָהָם אֶת
שֵׁם בְּנוֹ הַגּוֹלֵד לּוֹ אֲשֶׁר-יָלְדָהּ לּוֹ שָׂרָה יִצְחָק: וַיִּמַּל
אַבְרָהָם אֶת-יִצְחָק בְּנוֹ בְּרִשְׁמֹנֶת יָמִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה
אֵתוֹ אֱלֹהִים: וְאַבְרָהָם בֶּן-מֵאָת שָׁנָה בְּהוֹלֵד לּוֹ
אֶת יִצְחָק בְּנוֹ: וַתֹּאמֶר שָׂרָה צִחַק עָשָׂה לִי אֱלֹהִים כָּל
הַשְּׂמֵעַ יִצְחָק לִי: וַתֹּאמֶר מִי מִלֵּל לְאַבְרָהָם הִינֵנִי קָה
בָּנִים שָׂרָה כִּי-יֵלְדֵנִי בֶן לְזִקְנָיו: וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַיִּמַּל
וַיַּעַשׂ אַבְרָהָם מִשְׁתֵּה גְדוֹל בַּיּוֹם הַגָּמֹל אֶת-יִצְחָק:
(Gen 21) וַתִּרְא שָׂרָה אֶת-בְּרָתָהּ הַפְּצִרִית אֲשֶׁר-יָלְדָהּ

לְאַבְרָהָם מִצַּחֵק: וַתֹּאמֶר לְאַבְרָהָם גֵּרָשׁ הָאָמָה
 הַזֹּאת וְאֶת־בְּנֶיהָ כִּי לֹא יִירָשׁ בְּנֵי־הָאָמָה הַזֹּאת עִם
 בְּנֵי עַם־צַחֵק: וַיַּרְע הַדָּבָר מְאֹד בְּעֵינֵי אַבְרָהָם עַל
 אוֹדֶת בָּנָיו: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־אַבְרָהָם אֲלֵי־רַע בְּעֵינֶיךָ
 עַל־הַנָּעַר וְעַל־אֲמֹתָיִךְ כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלֶיךָ שָׂרָה
 שָׁמַע בְּקֹלָהּ כִּי בִי־צַחֵק יִקְרָא לָהּ וַרַע: ג (ספגת ד.)
 וְגַם אֶת־בְּנֵי־הָאָמָה לְגֹוֵי אֲשִׁימְנוּ כִּי־רַעֲךָ הוּא: וַיֵּשְׁבוּ
 אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר וַיִּקְחֵם לֶחֶם וְחֵמֶת מִיַּם וַיִּתֵּן אֶל־הַגֵּר
 שָׂם עַל־שִׁכְמָהּ וְאֶת־הַיֶּלֶד וַיִּשְׁלַחַהּ וַתֵּלֶךְ וַתִּתַּע בְּמִדְבַר
 בְּאֵר שָׁבַע: וַיְכַלּוּ הַמַּיִם מִן־הַחֲמַת וַתִּשְׁלַךְ אֶת־הַיֶּלֶד
 תַּחַת אֶחָד הַשִּׁיחִים: וַתֵּלֶךְ וַתֵּשֶׁב לָהּ מִנְּגַד הַרְחֵק
 כַּמֶּטְחָיו קִשְׁתָּ כִּי אָמְרָה אֶל־אַרְאֶה בְּמֹזוֹת הַיֶּלֶד וַתֵּשֶׁב
 מִנְּגַד וַתִּשָּׂא אֶת־קֹלָהּ וַתִּבְכֶּה: וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־קוֹל
 הַנָּעַר וַיִּקְרָא מִלֵּאךְ אֱלֹהִים וְאֶל־הַגֵּר מִן־הַשָּׁמַיִם
 וַיֹּאמֶר לָהּ מַה־לְּךָ הַגֵּר אֶל־תִּירָאִי כִּי־שָׁמַע אֱלֹהִים
 אֶל־קוֹל הַנָּעַר בְּאֲשֶׁר הוּא־שָׂם: (ספגת ד.) קוֹמִי שָׂאִי
 אֶת־הַנָּעַר וְהַחַיִּיקִי אֶת־יְבֵךְ בֹּו כִּי־לְגֹוֵי גְדוֹל אֲשִׁימְנוּ:
 וַיִּפְקַח אֱלֹהִים אֶת־עֵינֶיהָ וַתֵּרָא בְּאֵר מַיִם וַתֵּלֶךְ וַתִּמְלֵא
 אֶת־הַחֲמַת מַיִם וַתִּשָּׂק אֶת־הַנָּעַר: וַיְהִי אֱלֹהִים אֶת־הַנָּעַר
 וַיִּגְדַּל וַיֵּשֶׁב בְּמִדְבַר וַיְהִי רֹבֵה קִשְׁתֵּי: וַיֵּשֶׁב בְּמִדְבַר
 פָּאֵרָן וַתִּקְחֵלּוּ אִמּוֹ אִשָּׁה מֵאַרְצֵי מִצְרַיִם: פ ד. (ספגת ו.)
 וַיְהִי בַעַת הַהוּא וַיֹּאמֶר אַבְיִמֶלֶךְ וּפִיכֵל שֶׁר־צָבָאוּ
 אֶל־אַבְרָהָם לֵאמֹר אֱלֹהִים עִמָּךְ בְּכֹל אֲשֶׁר־אַתָּה עֹשֶׂה:
 וְעַתָּה הִשְׁבַּעַה לִּי בָאֱלֹהִים הַנֵּה אִם־תִּשְׁקֵךְ לִי וּלְגִינִי

וּלְנִכְדָי בְּחֶסֶד אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי עִמָּךְ תַּעֲשֶׂה עִמּוֹדֵי וְעַם־
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָרְתָה בָּהּ: וַיֹּאמֶר אֲבִרְהֵם אֲנִכִי אֲשַׁבֵּעַ:
 וְהִזְכַּח אֲבִרְהֵם אֶת־אֲבִימֶלֶךְ עַל־אֲדוֹת בְּאֵר הַמַּיִם
 אֲשֶׁר גָּזְלוּ עִבְדֵי אֲבִימֶלֶךְ: וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ לֹא יָדַעְתִּי
 מִי עָשָׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְגַם־אֲתָּה לֹא־הִנְדַּתְתָּ לִּי וְגַם
 אֲנִכִי לֹא שָׁמַעְתִּי בְּלַתִּי הַיּוֹם: וַיִּקַּח אֲבִרְהֵם צֹאן
 וּבָקָר וַיִּתֵּן לְאֲבִימֶלֶךְ וַיִּכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם בְּרִית: ה' (כס"ח ו').
 וַיִּצַב אֲבִרְהֵם אֶת־שִׁבְעַת כִּבְשֹׁת הַצֹּאן לְבְדָהֶן: וַיֹּאמֶר
 אֲבִימֶלֶךְ אֶל־אֲבִרְהֵם מַה הִנֵּה שִׁבְעַת כִּבְשֹׁת הָאֱלֹהִים
 אֲשֶׁר הִצַּבְתָּ לְבְדָהֶן: וַיֹּאמֶר בִּי אֶת־שִׁבְעַת כִּבְשֹׁת
 תִּקַּח מִיָּדִי בְּעִבּוֹר תְּהִיָּה־לִּי לְעֵדָה כִּי חָפַרְתִּי אֶת־
 הַבְּאֵר הַזֹּאת: עַל־כֵּן קָרָא לְמָקוֹם הַהוּא בְּאֵר שִׁבְעַת
 כִּי שֵׁם גִּשְׁבְּעוֹ שְׁנֵיהֶם: וַיִּכְרְתוּ בְרִית בֵּין־שִׁבְעַת
 וַיִּקַּח אֲבִימֶלֶךְ וּפִיכַל שֶׁרֶץ־בְּאוֹ וַיֵּשְׁבוּ אֶל־הָאָרֶץ
 פְּלִשְׁתִּים: וַיִּמְעַ אֲשָׁל בְּבְאֵר שִׁבְעַת וַיִּקְרָא־שֵׁם בְּשֵׁם
 יְהוָה אֵל עוֹלָם: וַיַּגֵּר אֲבִרְהֵם בְּאָרֶץ פְּלִשְׁתִּים יָמִים
 רַבִּים: פ

ונתיים ס"ח שני אלל הלשון ולתלים חצי קדיש על שמיים, ונתיים
 ונתיים ס"ח שקלוו נ, ופוחים ס"ח ב' וקוללים נ למפטר נפי פינחם.

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
 כְּלִמְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם:
 וַעֲשִׂיתֶם עֲלֶיהָ לְרִיחַ גִּיחַח לַיהוָה פֶּר כֶּן־בָּקָר אֶחָד אֵיל
 אֶחָד כִּבְשִׂים בְּגִרְשָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם סֹלֶת
 בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר שְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל:

וְעֶשְׂרֹן אֶחָד לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכֶּבֶשִׁים: וְשְׁעִיר
 עִזִּים אֶחָד חֲטָאת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם: מִלֶּבֶד עֲלֵת הַחֹדֶשׁ
 וּמִגִּזְחֵתָהּ וְעֲלֵת הַתְּמִיד וּמִגִּזְחֵתָהּ וּנְסִכֵּיהֶם כְּמִשְׁפָּטָם
 לְרִיחַ גִּיחַח אִשָּׁה לַיהוָה:

וי סנדק. ומנציהין וגוללין. כשמנציהין הס"ס מניסין נגד הסמך של ס"ס ולומנין:
 וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל על פי יי ביד משה:
 עזתיים היא לפחזיקים בה ותומקיה מאשר: ורביה דרבינעם וכל
 נתיבתיה שלום: אך ימים בימינה בשפאלה עשר וקבוד: יי תפיץ
 למען צדקו ונהיל תורה ונאדיר:

קוחס קריאת הספס ה ואחר שנמר הנולל, יצדק המפסיר זככה זו:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 בָּחַר בְּנְבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְּדַבְרֵיהֶם
 תִּנְאָמְרִים בְּיַמֵּת בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר
 בַּתּוֹרָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבְנְבִיאֵי
 הָאֱמֶת וְצִדֵּק:

הפסרה ליום א' של ראש השנה.

בשמואל א' סמן א'.

ויהי איש אחד מן הרמתיים צופים מתר
 אפרים ושמו אלקנה בְּדִירָחַם בְּנֵי אֱלִיהוּא
 בְּדִירָחוֹ בְּדָצוֹר אֶפְרָתִי: וְלוֹ שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם
 אַחַת חַנָּה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית פְּנִינָה וַיְהִי לַפְּנִינָה
 יְלָדִים וְלַחַנָּה אֵין יְלָדִים: וְעַלָּה הָאִישׁ הַהוּא
 מֵעִירוֹ מִיָּמִים יְמִימָה לְהַשְׁתַּחֲוֹת וְלִזְבַּח
 לַיהוָה צְבָאוֹת בְּשֵׁלָה וְשֵׁם שְׁנֵי בְנֵי עָלִי

חֲפָנַי וּפְנֵיכֶם בְּחַיִּים לַיהוָה: וַיְהִי הַיּוֹם וַיִּזְכַּח
אֱלֹקֵיךָ וַנִּתֵּן לְפָנֶיךָ אִשָּׁה וּלְכָל־פְּנֵיהֶ
וּבְנוֹתֶיהָ מְנוּחַ: וּלְחַנָּה יִתֵּן מִנָּה אַחַת אַפִּים
כִּי אֶת־חַנָּה אָהַב וַיְהִי־וְהָיָה סֵגֶר רַחֲמָה: וּכְעִסְתָּהּ
צָרְתָהּ גַם־כִּעֵם בְּעֵבֹר הַרְעַמָּה כִּי־סֵגֶר יְהוָה
בְּעַד רַחֲמָה: וְכֵן יַעֲשֶׂה שְׁנֵי שָׁנָה בְּשָׁנָה מִיָּד
עֲלֹתָהּ בְּבֵית יְהוָה בֶּן־כַּעֲסָנָה וְהַבָּכָה וְלֹא
תֵאָכֵל: וַיֹּאמֶר לָהּ אֱלֹקֵיךָ אִישָׁה חַנּוּר
לָמָּה תִּבְכִּי וְלָמָּה לֹא תֵאָכְלִי וְלָמָּה יִרְעֶ
לְבַבְךָ הַלּוֹא אֲנִי טוֹב לָךְ מִעֲשֶׂרָה בָנִים:
וּתְקַם חַנָּה אַחֲרַי אֲכַלֶּה בְּשִׁלְחָה וְאַחֲרַי שְׂתָה
וְעָלִי הַכֹּהֵן יֹשֵׁב עַל־הַכֶּסֶף עַל־מִזְבֵּחַ הַיֵּבֶל
יְהוָה: וְהִיא מָרַת גַּפְשׁ וְהִתְפַּלֵּל עַל־יְהוָה
וּבָכָה תִּבְכֶּה: וְהִדִּיר גָּדֵר וְהֵאמֵר יְהוָה
צְבֹאוֹת אֲסִירָאָה תִּרְאֶה וְיִבְעֵנִי אֲמַתְךָ
וְזָכַרְתָּנִי וְלֹא־תִשְׁכַּח אֲתִי־אֲמַתְךָ וְנִתְתַּהֲרָה
לְאִמְתְּךָ וְרַע אֲנָשִׁים וְנִתְתַּוִּי לַיהוָה כְּלִימֵי
חַיִּי וּמִזְרָה לֹא־יַעֲלֶה עַל־רֵאשׁוֹ: וְהִוָּדֵל כִּי
הִרְבֵּתָה לְהִתְפַּלֵּל לְפָנַי יְהוָה וְעָלִי שָׁמַר אֶת־
פִּיהֶ: וְחַנָּה הִיא מְדַבֶּרֶת עַל־לִבָּהּ רַק שִׁפְתֶיהָ
נִעְזוֹת וְקוֹלָהּ לֹא יִשְׁמַע וַיַּחֲשֹׁבָה עָלַי לְשִׁכְרָה:
וַיֹּאמֶר אֶל־יְהוָה עַד־מָתַי תִּשְׁתַּבְּרִין הַסִּירֵי

אֶת־יִינוֹךְ מֵעֲלִיךָ: וַתַּעַן חַנָּה וַתֹּאמֶר לֹא אֲדֹנָי
אִשָּׁה קִשְׁת־רוּחַ אֲנֹכִי וַיִּזַּן וְשָׂכַר לֹא שְׁתִּיתִי
וְאִשְׁפֹּךְ אֶת־נַפְשִׁי לִפְנֵי יְהוָה: אֲלֹתֵהֶן אֶת־
אֲמַתְךָ לִפְנֵי בַת־בְּלִיעַל כִּי מֵרַב שִׁיתִי וּבְעַסִּי
דִּבַּרְתִּי עַד־הַנְּחָה: וַיַּעַן עָלַי וַיֹּאמֶר לְכִי לְשָׁלוֹם
וְאֵלָיו יִשְׂרָאֵל יוֹתֵן אֶת־שְׁלֹתְךָ אֲשֶׁר שְׁאַלְתָּ
מֵעַמּוֹ: וַתֹּאמֶר תִּמְצָא שְׂפַחְתְּךָ חֵן בְּעֵינֶיךָ
וְהִלַּךְ הָאִשָּׁה לְדַרְכָּהּ וְהֵאכֹל וּפְגִיחַ לְאֶהְיֶד
לָהּ עוֹד: וַיִּשְׁבְּמוּ בַבֶּקֶר וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לִפְנֵי יְהוָה
וַיָּשֻׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־בֵּיתָם הַרְמָתָה וַיִּדַע אֱלֹקָנָה
אֶת־חַנָּה אִשְׁתּוֹ וַיִּזְכְּרָה יְהוָה: וַיְהִי לְתַקְפוֹת
הַיָּמִים וַתַּהַר חַנָּה וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ
שְׁמוּאֵל כִּי מִיְהוָה שְׁאַלְתִּיו: וַיַּעַל הָאִישׁ אֱלֹקָנָה
וּכְלִבְיֹתוֹ לִזְבַּח לַיהוָה אֶת־זִבְחַת הַיָּמִים
וַאֲתַנְדְּרוּ: וְחַנָּה לֹא עָלְתָה כִּי־אָמְרָה
לְאִשָּׁה עַד־יִגְמַל הַנַּעַל וַתִּבְיָאתִיו וַנִּרְאֶה
אֶת־פְּנֵי יְהוָה וַיֵּשֶׁב שֵׁם עַד־עוֹלָם: וַיֹּאמֶר לָהּ
אֱלֹקָנָה אִישָׁה עָשִׂי חַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ שְׂבִי עַד־
נִמְלֶךְ אֹתוֹ אֵךְ יִקָּם יְהוָה אֶת־דְּבָרוֹ וַתִּשָּׁב
הָאִשָּׁה וַתִּינַק אֶרֶז־בְּנָה עַד־נִמְלָה אֹתוֹ:
וַתַּעֲלֶהּ עִמָּה בְּאֶשֶׁר נִמְלְתוּ בְּפָרִים שְׁלֹשָׁה
וַאִיפֹה אֶתֶּת קָמַח וְנִבְלָיוֹן וַתִּבְיָאתוּ בֵּית־יְהוָה

שְׁלוֹ וְהַנֶּעַר נֶעַר: וַיִּשְׁחַטּוּ אֶת־הַפֶּה וַיָּבֹאוּ
 אֶת־הַנֶּעַר אֶל־עָלָי: וְהָאָמֵר בִּי אֲדַגֵּי חַי
 נִפְשֶׁךָ אֲדַגֵּי אֲנִי הָאִשָּׁה הַנִּצְצַבֶּת עִמָּכָה בְּזֶה
 לְהַתְּפַלֵּל אֶל־יְהוָה: אֶל־הַנֶּעַר הַזֶּה הַתְּפַלְּלִיתִי
 וַיְהִי יְהוָה לִי אֶת־שְׂאֵלֹתַי אֲשֶׁר שְׂאֵלֹתַי מֵעַמּוֹ:
 וְגַם אָנֹכִי רָחֵם אֶל־הֵיחִיּוֹ לַיהוָה כָּל־הַיָּמִים
 אֲשֶׁר הָיָה הוּא שְׂאוֹל לַיהוָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה שָׁם
 לַיהוָה: וְהַתְּפַלֵּל חָנּוּהָ וְהָאָמֵר עֲלֵךְ לִבִּי בַיהוָה
 רַמָּה קִרְנֵי בַיהוָה רַחֵם פִּי עַל־אֹיְבֵי כִּי שָׂמַחֲתִי
 בִישׁוּעָתֶךָ: אִי־דַקְדֹּשׁ בַּיהוָה כִּי־אֵין בְּלִתֶּךָ
 וְאֵין צוּר כְּאֱלֹהֵינוּ: אֶל־תִּרְבוּ תְּדַבְּרוּ גְבוּהָ
 גְבוּהָ יֵצֵא עֵתֶק מִפִּיכֶם כִּי אֵל דַּעוֹת יְהוָה
 וְלֹא נִתְכַנְּנוּ עַלְלוֹת: קִשְׁת גְּבָרִים חַתִּים
 וְנִכְשָׁלִים אֲזַר־חַיִּל: שְׁבָעִים בְּלֶחֶם נִשְׁכְּרוּ
 וְרַעֲבִים חָדְלוּ עַד עֶקְרָה יִלְדָה שְׁבָעָה וְרַבַּת
 בָּנִים אֲמַלְלָה: יְהוָה מִמִּית וּמְחַיֶּה מוֹרִיד
 שְׂאוֹל וַיַּעַל: יְהוָה מוֹרִישׁ וּמַעֲשִׂיר מִשְׁפִּיל
 אֶת־מְרוֹמָם: מִקִּים מַעֲפָר דָּל מֵאֲשַׁפֵּת
 יָרִים אֲבִיוֹן לְהוֹשִׁיב עַם־נְדִיבִים וְכַפֵּא כְבוֹד
 יִגְחַלֵּם כִּי לַיהוָה מִצְקֵי אֶרֶץ וַיִּשֶׁת עֲלֵיהֶם
 חֶבֶל: רִגְלֵי חֲסִידוֹ יִשְׁמֵר וְרָשָׁעִים בַּחֲשֶׁךְ
 יִדְמוּ כִּי־לֹא בָּכַח יִגְבַּר־אִישׁ: יְהוָה יִחַסּוּ

מְרִיבֵוּ עָלוּ בַשָּׁמַיִם יִרְעֵם יְהוָה יִדְוֶן אֶפְסָר
אֶרֶץ וַיִּתְדַעַז לְמַלְכוֹ וַיִּרֶם קֶרֶן מְשִׁיחֹו:

(* ב"ו ק. — * ל"ו ק.)

הַנַּפְסִיר יִצְדַּךְ בְּרִכּוֹת אֲחֵרוֹנוֹת.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר כְּלֵה־עוֹלָמִים
צַדִּיק בְּכֹל־הַדּוֹרוֹת הָאֵל הַנְּאֻמָּן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה הַמְדַבֵּר
וּמְקִיִּם שְׁכֵל־דְּבָרָיו אִמְתָּ וְצַדִּיק:

נְאֻמָּן אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ וְדַבַּר
אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אֲחֹזֵר לֹא־אֲשׁוּב רִיקָם כִּי אֵל מֶלֶךְ נְאֻמָּן
וְרַחֲמָן אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַנְּאֻמָּן בְּכֹל־דְּבָרָיו:
רַחֵם עַל־צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבַת נַפְשֵׁי תוֹשִׁיעַ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְשַׁמַּח צִיּוֹן בְּבִנְיָה:
שְׂמַחְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַלְיָהוּ הַנְּבִיא עֲבָדֶיךָ וּבְמַלְכוֹת
בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶיךָ בְּמַהֲרָה יָבֹא וַיַּגֵּל לִבְנֵינוּ. עַל־כֵּסֵאוֹ
לֹא־אֲשָׁב זָר וְלֹא יִגְחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת־כְּבוֹדוֹ. כִּי
בְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לוֹ שְׁלֹא־יִכָּבֵד גֵּרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.
בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶגֶן דָּוִד:

עַל־הַתְּנִיחָה וְעַל־הַעֲבוּדָה וְעַל־הַנְּבִיאִים וְעַל־יוֹם (הַשַּׁבָּת
הַזֶּה וַיּוֹם) הַזִּכְרוֹן הַזֶּה שֶׁנִּתְּתָה לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ (לְקֹדֶשֶׁה וְלִמְנוּחָה)
לְכָבוֹד וְלִתְפָּאֵרֶת. עַל־הַכֹּל יי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים
לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ. יִתְבָּרֶךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָל־חַי תְּמִיד לְעוֹלָם
וָעֶד. וְדְבָרֶיךָ אִמְתָּ וּקְיָם לְעַד: בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ
עַל כָּל הָאָרֶץ מְקֹדֶשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַזִּכְרוֹן:

Am Sabbat wird das Folgende überschlagen und hier sogleich mit
יָקִים אֵת (Seite 85) begonnen.

תחנות לתוקע לפני התקיעה.

רבון העולמים, בְּנִי רַחוּמֵיךָ שְׁמוֹ פְּנִיָּהֶם לְגַגְדֶּךָ
 וּבְטַחוֹ עַל רַב חַסְדֶּיךָ וְשִׁמּוֹנֵי שְׁלִיחַ לְתַקּוֹעַ בְּשׁוֹפָר
 לְפָנֶיךָ כְּמוֹ שִׁצְיֹתֵנוּ בְּתוֹרְתֶךָ. וְאַתָּה תִּזְכּוֹר לָהֶם זְכוֹת
 אַבְרָהָם אָבִינוּ אֲשֶׁר הִתְהַלֵּךְ לְפָנֶיךָ וַתְּהִה תָּמִים, וּזְכוֹת
 יִצְחָק אָבִינוּ וְעַקְדָתוֹ כְּשִׁנְעַקֵד עַל גַּב הַמִּזְבֵּחַ, וּזְכוֹת
 יַעֲקֹב אָבִינוּ אִישׁ תָּם יָשֵׁב אֲהָלִים, וּזְכוֹת שֵׁל מֹשֶׁה
 וְאַהֲרֹן דָּוִד וְיִשְׁלֹמֹה וְכָד־צַדִּיקֵי עוֹלָם וְתַעֲמוֹד מִכֶּסֶּא
 הַדִּין וְתֵשֵׁב עַל כֶּסֶּא הַרְחֵמִים כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר עָלֶה
 אֱלֹהִים בְּתוֹרָעָה יִּבְקֹל שׁוֹפָר: וְאֲנִי יוֹדֵעַ בְּעַצְמִי שְׂאִינֵנִי
 כְּדִי לְבַקֵּשׁ עַל עַצְמִי וְכַל־שֶׁכֶן עַל אֲחֵרִים וְכַל־שֶׁכֶן
 שְׂאִין בִּי לֹא הֵעֵת וְלֹא חֲכָמָה לְכוּן בְּגוֹת הַתְּקִיעוֹת
 וְצוּפֵי שְׂמוֹתֶיךָ הַקְדוֹשִׁים, אֲבָל בְּטַחְתִּי בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים וַיְדַעְתִּי כִּי לֹא תִשְׁיֶבֶנִי רִיקִם מִלְּפָנֶיךָ. וְאַתָּה
 בְּטוֹבָךָ תַּעֲזֹר רַחֲמֶיךָ וַיְהִי גַעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ
 וּבְמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנֵנוּ וְתִצְרֹף מִחֲשַׁבְתֵּנוּ הַטּוֹבָה
 לְמַעֲשֵׂה כְּאֵלֹהֵי נִתְפַּנְנוּ בְּכָל בְּגוֹת הַתְּקִיעוֹת וַיַּעֲלוּ
 תְּקִיעוֹתֵינוּ לְעֹזֶר רַחֲמֶיךָ וְתַרְחֵם עַל בְּנֵיךָ וְתַהַפֵּךְ
 לָהֶם עַל יְדֵי תְּקִיעוֹת אֱלֹהֵי מִדַּת הַדִּין לְמִדַּת הַחֶסֶד
 וְהַרְחֵמִים וְתַכְנֵם לָהֶם לְפָנִים מִשׁוֹרֵת הַדִּין, סְתוּם
 וְחַתוּם פֶּה שָׁטָן וְאֵל יִשְׁטֹן עֲלֵינוּ וּבִבּוֹא תוֹכַחַה לְגַגְדֶּךָ
 שְׁמַנּוּ מִסִּפְרֶךָ אֵל תִּמְתָּ, וּכְתוּב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי
 בְּרִיתֵנוּ: יְהִיו לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְפִי לְפָנֶיךָ יי

צוּרֵי וְנִאֲלֵי אָמֵן:

במחזוריים כדפסא תמנה חסת מללא שמות קדושות עומדות על סודות טבנות
ואסור לאמרה אלא מי טבא אל היכל הקדש פנימה, ולא כל סודנה ליטול
את השם יצוא ויטול, ולכן השמטתיה.

יהי רצון לפניך יי אלהי אלהי המשפט שתהי
עתה עת רצון לפניך ותקרע ברחמיך הרבים וחסדיך
הגדולים את כל המסכים אשר הם מבדילים בינך
ובין עמך ישראל היום הוה, והעבר מלפניך כל
המושטינים והמקטרגים על עמך ישראל, סתום
פה שטן ואל ישטין עלינו כי אלקי תלדות עינינו
אחזמקה אלהי המלך אלהי המשפט, שמע קול
תפלות ותרועות עמך ישראל היום ברחמים, אמן:

ואח"כ יאמר, ויכין צריח קרע שטן.

קולי שמעתי אלהיך לרוחתי לשועתי:
ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקה:
ערב עבדך לטוב אליעשקני ודים:
שש אנכי על אמרתך במוצא שלל רב:
טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי:
גדבות פי רצהנא יי ומשפטך למדני:

ואח"כ יאמר.

עלה אלהים בתרועה, יי בקול שופר:

ואח"כ יאמר ומנוח וי.

למנצח לבגיקרח מזמור: בלהעמים תקעדיך
הריעו לאלהים בקול רנה: כיי עליזן גורא מלך
גדול על כל הארץ: ידבר עמים תחתנו ולאמים
תחת רגלינו: יבחר לנו את נחלתנו את גאון יעקב

אֲשֶׁר־אֵחָב סֵלָה: עֲלָה אֱלֹהִים בְּתִרְעָה יי בְּקוֹל
 שׁוֹפָר: וּמְרוּ אֱלֹהִים וּמְרוּ וּמְרוּ לְמַלְכֵנוּ וּמְרוּ: כִּי
 מֶלֶךְ כְּלֵהָאָרֶץ אֱלֹהִים וּמְרוּ מִשְׁכִּיל: מֶלֶךְ אֱלֹהִים
 עֲלֵגוֹיִם אֱלֹהִים יֵשֶׁב עַל־כִּסֵּא קִדְשׁוֹ: גְּדִיבֵי עַמִּים
 נֶאֱסָפוּ עִם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם כִּי לֵאלֹהִים מִגְּנֵי־אָרֶץ
 מָאֵד נִעְלָה:

ויקח השופר צידו ויאמר:

הֲרֵי אָנִי מוֹכֵן וּמְזַמֵּן לְקִיָּם הַמְצִיחַ שְׁצִנְגוֹ בּוֹרְאָנוּ
 לְתַקְוַע בְּשׁוֹפָר הַיּוֹם הַזֶּה, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב בְּתוֹרַת, יוֹם
 תִּרְעָה יְהִיָּה לָכֶם:

ונתחיל בנגון ונקול רם.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִנְגוֹ לְשִׁמּוֹעַ קוֹל שׁוֹפָר:

ציוס שני חזן חוננים שהחיו אלא כשכל יום ראשון בשבת.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 שֶׁחֲחִינוּ וְקִיָּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזִמְן הַזֶּה:

ויקרא המקריא את התקיעות כסדרן אמת לאמת והתוקע יתקע.

תקיעה	שברים	תרועה	תקיעה
תקיעה	שברים	תרועה	תקיעה
תקיעה	שברים	תרועה	תקיעה

שב.

ישע התוקע ויאמר בלחש.

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּקַעַת קִשְׁרֶךָ
 שְׁאַנְחֵנוּ תוֹקְעִים הַיּוֹם תַּעֲשֶׂה מִמְּנַח עֲמֶרְתָּ עַל יַד

הַמְּמַנֶּה שֶׁרִשִּׁיה לַהֲיוֹת עוֹלָה וְלִישֵׁב בְּרֵאשֶׁת אֱלֹהֵי.
וַעֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה וְהַפְּלֵא עָלֵינוּ רַחֲמִים, בְּרוּךְ
אַתָּה בָּעַל הַרְחָמִים:

תקיעה	שברים	תקיעה
תקיעה	שברים	תקיעה
תקיעה	שברים	תקיעה

שב.

וישנ סחוקע ויאמר בלחש.

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּקִיעַת
תִּשְׁתּוּת שְׁאַנְחֵנוּ תוֹקְעִים הַיּוֹם תְּהִי מְרַקְמַת עַל הַיְרִיעָה
עַל יַד הַמְּמַנֶּה מִרְטִיאל וְתִקְבְּלֶנָה עַל יַד אֱלֹהֵינוּ
זְכוֹר לְטוֹב וְיִשְׁעִיהִי עַד הַפְּנִים עַד מִטְּמֵרוֹן, וְהַפְּלֵא
עָלֵינוּ רַחֲמִים, בְּרוּךְ אַתָּה בָּעַל הַרְחָמִים:

תקיעה	תרועה	תקיעה
תקיעה	תרועה	תקיעה
תקיעה	תרועה	תקיעה גדולה:

צמוד טהלנור אונגריס אשרי העם וכו' יאמר סחוקע בלחש.

וּבִכֵּן יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שְׁיַעֲלוּ כָּל הַמַּלְאָכִים הַמְּמַנִּים עַל הַשּׁוֹפָר וְעַל הַתְּקִיעָה
וְעַל הַשְּׁבָרִים וְעַל הַתְּרוּעָה לְפָנֵי כִסֵּא כְבוֹדְךָ וְיִמְלִיצוּ
טוֹב בְּעַדֵּינוּ לְכַפֵּר עַל כָּל חַטְאוֹתֵינוּ:

ויאמר מזמור קמ"ט הללויה שירו לוי שיר חדש וכו'.

ואח"כ יאמר בקול רם.

אֲשֶׁרִי הָעַם יִדְעִי תְרוּעָה יי בְּאוֹר־פְּגִיךָ
יְהִי לְכֹזֵן:

Am Sabbat wird vor אָמֵר folgendes eingeschaltet:

יָקוּם פּוֹרְקָן מִן־שְׁמַיָא חֲנָא וְחֶסְדָא וְרַחֲמֵי וְחַי אֲרִיכִי
 וּמְזוּנֵי רוּיְחֵי וְסִיעֵתָא דְשְׁמַיָא וּבְרִיּוֹת גּוֹפָא וּגְהוֹרָא
 מַעֲלִיא: זְרַעָא חַיָא וְקִימָא זְרַעָא דִּי לֹא־יִפְסוּק וְדִי
 לֹא־יִבְטוּל מִפְתָּנְמֵי אֹרִיְתָא: לְמַרְגָן וּרְבָנָן חֲבוּרָתָא
 קְדִישָׁתָא. דִּי בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל וְדִי בְּבָבֶל. לְרִישֵׁי
 כְּלֵי וְלְרִישֵׁי גִלּוּתָא וְלְרִישֵׁי מְתִיבְתָא וְלְדִינֵי דִי בְּבָא:
 לְכָל־תְּלַמְדֵיהוֹן וְלְכָל־תְּלַמְדֵי תְּלַמְדֵיהוֹן וְלְכָל מִן־
 דְּעַסְקוֹן בְּאֹרִיְתָא. מְלָכָא דְעֵלְמָא יְבָרַךְ יְתִהוֹן יִפִּישׁ
 חַיִּיהוֹן וְיַסְגָּא יוֹמֵיהוֹן וְיִתֵּן אֲרָכָה לְשָׁגִיחוֹן. וְיִתְפָּרְקוֹן
 וְיִשְׁתַּזְבּוּן מִן כָּל־עֲקָא וּמִן כָּל־מַרְעִין בִּישׁוּן מִרְן דִּי
 בְּשְׁמַיָא יְהֵא בְּסַעֲדָהוֹן כָּל־זְמַן וְעַדְן וְנֹאמַר אָמֵן:

יָקוּם פּוֹרְקָן מִן־שְׁמַיָא חֲנָא וְחֶסְדָא וְרַחֲמֵי וְחַי אֲרִיכִי
 וּמְזוּנֵי רוּיְחֵי וְסִיעֵתָא דְשְׁמַיָא וּבְרִיּוֹת גּוֹפָא וּגְהוֹרָא
 מַעֲלִיא זְרַעָא חַיָא וְקִימָא זְרַעָא דִּי לֹא־יִפְסוּק וְדִי לֹא
 יִבְטוּל מִפְתָּנְמֵי אֹרִיְתָא: לְכָל־קַהְלָא קְדִישָׁא הָרִין.
 רַבְרַבִּיא עִם זַעֲרִיא מַפְלָא וּגְשִׁיא. מְלָכָא דְעֵלְמָא יְבָרַךְ
 יְתִכּוֹן יִפִּישׁ חַיִּיכוֹן וְיַסְגָּא יוֹמֵיכוֹן וְיִתֵּן אֲרָכָה לְשָׁגִיכוֹן.
 וְיִתְפָּרְקוֹן וְיִשְׁתַּזְבּוּן מִן כָּל־עֲקָא וּמִן כָּל־מַרְעִין
 בִּישׁוּן. מִרְן דִּי בְּשְׁמַיָא יְהֵא בְּסַעֲדָכוֹן. כָּל־זְמַן וְעַדְן.
 וְנֹאמַר אָמֵן:

מִי שְׁבַרְךָ אֲבוּחֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב,
 הוּא יְבָרַךְ אֶת־כָּל־הַקְהָל הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה
 עִם כָּל־קַהְלוֹת הַקָּדָשׁ, הֵם וּגְשִׁיהֶם וּבְנֵיהֶם

וּבְנוֹתֵיהֶם וְכָל־אֲשֶׁר־לָהֶם. וּמִי שְׁמִיחִידִים
 בְּתִי כְּנִסְיוֹת לַתְּפִלָּה. וּמִי שֶׁבָּאִים בְּתוֹכְךָ
 לַהֲתַפְּלֵל. וּמִי שֶׁנֹּתְנִים גַּר לְמֵאֹר וַיֵּינן
 לְקָדוֹשׁ וּלְהַבְדִּילָהּ וּפֶת לְאֹרְחִים וְצַדִּיקָה
 לְעַנְיִים. וְכָל־מִי שֶׁעוֹסְקִים בְּצַרְכֵי צְבוֹר
 בְּאִמוּנָה. הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַם שְׂכָרְךָ
 וַיִּסִּיר מֵהֶם כָּל־מַחֲלָה וַיִּרְפָּא לְכָל־גּוֹפֵם
 וַיִּסְלַח לְכָל־עוֹנָם וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלַחְתָּה
 בְּכָל־מַעֲשֶׂה יְדֵיהֶם עִם כָּל־יִשְׂרָאֵל אַחֵיהֶם.
 וְנֹאמַר אָמֵן:

הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לְמַלְכִים וּמְמַשְׁלָה לְנְסִיכִים. מַלְכוּתוֹ
 מַלְכוּת כָּל־עוֹלָמוֹם. הַפּוֹצֵה אֶת־דָּוִד עַבְדּוֹ מִחֶרֶב רָעָה.
 הַנּוֹתֵן בָּיָם דָּרָךְ וּבְכַמִּים עֵינִים נְתִיבָה. הוּא יְבָרֵךְ וַיִּשְׁמֹר
 וַיַּצְוֶה וַיַּעֲזוֹר וַיְרוּמֶם וַיַּגְדֵּל וַיַּגְשָׂא לְמַעַלָּה אֶת אֲדוֹנָיו פְּלוֹנֵי
 יָרוּם הַדָּוִד: מְלֶכֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִים בְּרַחֲמָיו יַחֲיֶיהוּ וַיִּשְׁמְרֵהוּ
 וּמִכָּל־צָרָה וַיַּגִּן וַיַּגִּק יַצִּילֵהוּ. וַיַּדְבֵּר עִפְמִים תַּחַת רַגְלָיו
 וַיַּפִּיל שׁוֹנְאָיו לְפָנָיו וּבְכָל אֲשֶׁר־יִפְגֶּה יַצִּילֵהוּ. מְלֶכֶךְ
 מַלְכֵי הַמַּלְכִים בְּרַחֲמָיו יִתֵּן בְּלִבּוֹ וּבְלִבְ כָּל־יֹעֲצָיו וְשָׂרָיו
 רַחֲמָנוֹת לַעֲשׂוֹת טוֹבָה עִמָּנוּ וְעִם כָּל־יִשְׂרָאֵל. בְּיָמָיו
 וּבְיָמֵינוּ תִּשְׁעַ יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל יִשְׁכַּן לְבָטָח וּבָא לְצִיּוֹן
 נוֹאֵל. וְכֵן יְהִי רְצוֹן. וְנֹאמַר אָמֵן:

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה:

אשרי העם שככה לו אשרי העם שיי אלהיו:

קסח תהלה לדוד. ארומקה אלוהי המלך ואברכה
שמך לעולם ועד: בכל יום אברכה ואהללה שמך
לעולם ועד: גדול יי ומהלל מאד ולגדלתו אין תקר:
דוד לדוד ישבח מעשך וגבורתך יגידו: הדר כבוד
הודך ודברי גפלאתך אשיחה: ועוז גוראתך
יאמרו וגדלתך אספרנה: זכר רב טובך יביעו
וצדקתך ירגנו: חנון ורחום יי ארך אפים וגדל
חסד: טוב יי לכל ורחמו על כל מעשיו: יודך
יי כל מעשך וחסידך יברכה: כבוד מלכותך
יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתו
וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עלמים
וממשלתך בכל הדור ודד: סומך יי לכל הנפלים
וזוקף לכל הכפופים: עיני כל אליך ישברו ואתה
נותן להם את אכלם בעתו: פוהח את ידך
ומשביע לכל חי רצון: צדיק יי בכל דרכיו וחסיד
בכל מעשיו: קרוב יי לכל קדאיו לכל אשר יקראו
בצאת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע
וישועם: שומר יי את כל אהביו ואת כל הרשעים
ישמיד: תהלת יי ידבר פי ויברך כל בשר שם
קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה מעתה ועד
עולם הללויה:

Vorbeter:

יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי־נִשְׁנַב שְׁמוֹ לְבָדוֹ.

Gemeinde:

הוֹדוּ עַל־אֲרֶץ וְשָׁמַיִם: וַיֵּרָם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהַלֵּךְ
לְכָל־חֲסִידָיו לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ הַלְלוּ־הָ:

An Wochentagen: כ"ד.

Am Sabbat: כ"ט.

לְרוֹד מְזֻמָּר. לִיהוָה הָאֲרֶץ וּמְלוֹאָהּ
תִּבְלֵ וַיִּשְׁבִּי בָהּ: כִּי הוּא עֲלִיָּמִים
יְסֻדָּה וְעַל־נְהַרֹת יִכְנַנְנָה: מִיַּעֲלֶה
בְּהַר יְהוָה וּמִיַּמִּינָם בְּמִקּוֹם קָדְשׁוֹ:
נְקִי כַפַּיִם וּבֵרֶךְ לִלְבָב אֲשֶׁר לֹא־נִשְׂא
לְשׂוֹא נִפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה:
יֵשֵׁא בְרָכָה מֵאֵת יְהוָה וַיְצַדִּיקָהּ
מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה הוּא הַזֶּה הַדָּשׁוּ
מִבְּקָשֵׁי פְנֵיָה יַעֲקֹב סֵלָה: שְׂאוּ
שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וְהִנֵּשְׂאוּ פִתְחֵי
עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה
מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. יְהוָה עֲזֹר וְגִבּוֹר
יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים
רְאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא
מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד.
יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה:

מְזֻמָּר לְרוֹד. הִבּוֹ לִיהוָה בְּנֵי אֱלֹהִים
הִבּוֹ לִיהוָה כְּבוֹד וְעוֹ: הִבּוֹ לִיהוָה
כְּבוֹד שְׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוִי לִיהוָה בְּהַר־רַת
קָדְשׁוֹ: קוֹל יְהוָה עַל־הַמָּיִם אֶל־
הַכְּבוֹד הַרְעִים יְהוָה עַל־מַיִם רַבִּים:
קוֹל־יְהוָה בְּכַח קוֹל יְהוָה בְּהַר־:
קוֹל יְהוָה שֹׁכֵר אֲרָזִים וַיִּשְׁפֹּר יְהוָה
אֶת־אָרְצוֹ הַלְבַנּוֹן: וַיִּרְקֹדֵם כְּמוֹ־
עֵגֶל לְבָנָן וּשְׂרִיזֹן כְּמוֹ כְּרֹדָמִים:
קוֹל־יְהוָה חֲצֹב לְהַבּוֹת אֵשׁ: קוֹל
יְהוָה יַחִיל מַדְבַּר יַחִיל יְהוָה מַדְבַּר
קָדְשׁוֹ: קוֹל יְהוָה יַחֲלֵל אֲגִלּוֹת
מִחֲשָׁפֵי יַעֲרֹת וּבְהִיכְלוֹ כְּלוֹ אֲמֹר
כְּבוֹד: יְהוָה לַמַּבּוּל יֵשֵׁב וַיִּשְׁב
יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְהוָה עוֹ לְעַמּוֹ
יִפְּן יְהוָה יִבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

Beim Einheben der Thorarolle in die heilige Lade:

וּבְנַחֲחָ יֹאמֵר שׁוֹבֵה יְיָ רַבְּבוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: קוֹמָה יְיָ
לְמַנּוּחַתְּךָ אֶתְּהָ וְאֲרוֹן עֲנֶנּוּ: כַּתְּנִיקָה יִלְבָּשׁוּ צַדִּיק וּחֲסִידֶיךָ
יִרְגְּנוּ: בְּעִבּוֹר דָּוִד עֲבָדְךָ אֶל־תֵּשֵׁב פְּנֵי מוֹשִׁיחֶךָ: כִּי לִקְח
טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרַתִי אֶל־תֵּעֲזוּבוּ: עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים
בָּהּ וְתִמְכִּיחַ מֵאֲשֶׁר: הִרְכִּיחַ דְּרִכֵּי־נַעַם וְכָל־נִתְיֹבוֹתֶיהָ
שָׁלוֹם: הִשִּׁיבֵנו יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁוֹבָה תִּדְרֹשׁ יָמֵינוּ כְּקֹדֶם:

לחמה ככונה וכמה ונמרה קודם הספלה.

על מלך גאון שדי מלך עליזן קבל מרעתי בראיון ובאמוץ הלב. ו
 גלתינו יי אהרן אל חי בין אמת שופט צדק רחום וחנון. רחם עלי
 אלהי תפלותי נחם אלהי אמתפלל בעדי וכעור ביתי וכעור ערתי המסככים
 עמי ותפלותי ותכלול תפלותי עם התפלות הנישרות והנקיות אשר יעשו
 יצחק ורבינו יצחק בעת כפא כבודך כמו שחתרת לתפלות מסוג (כח
 מנקה). ואל יבושנו כי שולחנו וליא אני בהם: יהי רצון אמרי כי תתן
 לפי לפניה יי צדי ונאלי. אמן סלה: יהי רצון לפניה איום שתתן לי
 קול נעים וערב נחם ואל יפסוק קולי ואל יחור פרוני והתה קולי נעים
 ותזק כמו ישאמי יהי קול ושופר הלה ותזק: אמן סלה:

ספלה אחת לטו.

ונני העני מפעמי ונרעש ונשחר מפחד ילתי ותגלות ישראל באוני
 לעמוד ולחנן לפניה על עמך ישראל אשר קלונני וצני על פי קואני
 כי תגון לכה: על כן אבקשה אלהי אבתום אלהי יצחק ואלתי יעקב.
 יי אל רחום וחנון. אלהים. שדי איום ונורא. הנה נא מצלים וידי
 נשאר אנכי הלה לעמוד לבקש רחמים עלי ועל שולחי. ונא אל תפשיעם
 בתפאתי ואל תתובם בעינותי כי חוטא ופושע אני ואל יבלמו כי בפשעי
 ואל יבושנו כי ואל אבישה ביום וקבל תפלותי בתפלות זמן ורגיל וסוקו
 נאה וקנו מרגיל וקולו נעים ומערב בודעת עם וקריות. והגער בשמן
 לבל ימטינגו. ויהי נא ורגלנו עליה אהבו. לכל פשעים ותכסו באהבו.
 וכל צומותינו וענבותנו תפך לנו וכל ישראל לששון ולשמחה לחיים
 ולשלום. תאמת ותשלום אהבו ואל יהי שום מקשול בתפלותי:

יהי רצון לפניה יי אלהי אבתום אלהי יצחק ואלתי יעקב ואל הגדול הגבור
 ונורא אל עליזן אהיה אשר אהיה שכל נמלאכים שהם בעלי תפלות
 יביאו תפלותי לפני כפא כבודך ופיצו אותה לפניה בעבור כל נצחיקים
 ותחסידים ונתמסים ותישורים ובעבור כבוד שמך הגדול הגבור והנורא
 כי אמת שומע תפלות עמך ישראל ברחמים ברוך אתה שומע תפלות:

קבלה נורם ד פקוקים אלו, קודם שמתחיל הסיד המלך וקודם קודם:

ידעתי יי כי צדק משפטיה ראמונה עניתני:

והקשיבה לי וענני אריר בשיוי ואהימה:

ונפשי תגיל ביי תשיש בישועתי:

וזמתן תשועה למלכים הפוצה את דוד עבדך מנצח רשע: